

40 Tornia

Jessi Jokelainen

No me lähetettiin sillon yks lauantai Haaparantaan käymään asioilla. Vai onko se Haaparannalle. Vitustako näitä tietää. Autossa oltiin minä, Mika, Antti ja Jiipee. Lähetettiin hakemaan porukalla nuuskaa, ku Denssistäki pystyy pyytämään kuuenkymmenen prosenttien voiton per kiekko ku myypi etteenpäin. Etelässä vielä enempi, ja Mika sanoki että sillä on Seinäjoelle asiaa loppukuusta. Sitähän saapi lain mukkaan tuua rajan yli kaks punttia per matkustaja, mutta kuka vittu tuotaki muka kahtoo. Kontti täyteen tavaraa. En oo kuullu kenestäkkään, joka ois henkilöautolla jääny tullissa kiinni. Eikä ne myyjät siellä mittään kysele. Eihän ne voi tietää vaikka me kaikki asuttas Haaparannalla ja vietäs kolkytäteittemän tornia kotia kilometrin päähän.

Me oltiin kaikki seittemäntoista. Mulla oli jo autokortti sillon. Poikkeusluvalla saapi ajaa alaikäsenä jos on hyvät perustelut polliisille. Mun perustelut oli, etten pääse Pulkkilasta Ouluun opiskelemaan muuten. Ohje kyllä sanoo, ettei rajan yli sais mennä poikkeuslupakortilla. Van mistä ne sen tietää, minkä ikänen on ratissa. Ku ajelee sievästi rajotusten mukkaan Oulun ja Simon välisen pätkän, ku siellon vitusti peltipolliiseja, ni sen jäläkeen voi paahtaa lappu lattiassa Tornioon.

Oli meillä kyllä muutaki pisnestä siellä, ei me muuten ois menty. Jiipee kävi jotaki napukauppaa. Minä en ollu semmosia miehiä, en sotkeutunu siihen. Mutta Jiipee sano että sillä on Torniossa joku tuttu, jolta saa ostettua ihan laatutavaraa, jota voipi sitte Oulussa myyä epätoivosille 16-kesäille riistohinnalla. Ei meistä kukkaan siihen puuttunu, miksi oltas. Mutta ei me kyllä kans tiettykkään, että Jiipeellä oli puukko työtakin povarissa. Tällai jäläkikätteen se menomatka oli niinku jostai Hohosta, palluumatkasta puhumattakaan. Jiipee istu vänkärinä ja aina ku vilikasin sitä, ni sillä seiso silimät päässä ku vesikauhusella elläimellä. Puna-reunaset ja pupillit ku saatana neulanreiät. Tärisytti jalakaa ja vaihto kankkua levottomasti. Nyt en oo kyllä varma, että oliko oikiasti noin. Mutta tiiättekö ku oikein muistelee, ni ei oookaan ennää yhtään varma, miten se meni.

Perillä syötiin eka Torniossa burgerit Mersussa ja pyyhittiin majoneesit hihhaan ja survottiin burgeripaperit ovikoteloihin. Neki ois pitäny siivota, ku siellä oli tyhjiä askeja ja kiekkoja, kyniä, karkkipapereita, kuiviin imettyjä Wunderbaumeja, sytkäreitä ja jossaki siellä varmaan parkkikiekko. Kerran en hoksannu että Pá Gränseniä vastapäätä on ilimestyny parkkikiekkokyltti, ja sitte ootti tuulilasissa keltanen lipare. Äijät nauro mulle vitusti, ja minä huusin kans ja esitin että pyyhin lapulla persettä. Oikiasti vitutti.

Ajettiin Haaparannan puolella semmosen pikku tiilirappaustalon pihhaan, paskan näkönen pulju. Mutta ei kanttinu mennä ostamaan vitunmoista lastia nuuskaa mistään Ica Maxista ku koskaan ei tienny, sattuuko sinne joku häpyhuulet kiriällä oleva täti, joka kysymällä kyssyy paperit. Sen takia parkkeerasin sen harmaan, matalan ja pitkän talon etteen, jossa oli nahistuneet ja rapistuneet kyltit ja mainokset. Sisällä nuuskaa myi isomahanen ukko, joka puhu täyttä suomea ja hengitti suun kautta. Se piippasi mejän torneja ja asetteli lös-sinuuskaa huuleen ja pyyhki ruskiat sormet t-paijan helmaan. Eikä se mittään kyselly. Kyllä sille raha kelepasi, ku otettiin kymmenen tornia per äijä. Knoxia ja Denssiä ja Offroadia ja jotaki vielä.

Autossa tungettiin koko nippu peräkonttiin. Ja nyt mää muistan, tätä en varmana kuvitellu. Jiipeestä tuli ihan sätky. Silloli hiki ja se repi pipoa korvalta toiselle, ja käjet tärisi ku se kaivo pussia kotelosta. En tiiä huomasiko Mika ja Antti ees. Ne istu takapenkillä leviästi ja katto puhelimesta, ku motokuskilla tippuu kourasta pari tonnia puuta työmiehen niskaan. Mulla tuli jo siinä jotenki kolkko olo. Selekää karvasteli ja Jiipee oli liian hiljaa. Yleensä se rääpi päätä koko ajan, vittuili ja nauro suu isosti auki. Nyt se oli piimänväriinen ja laiha mytty mun oikialla puolella.

Se käski ajaa pikkutietä pohjoseen päin, syrjemmäksi keskustasta. Ja mää ajoin, kiemurtelin kauppojen ja kerrostalojen välistä puu- ja tiilitalojen väliin ja sieltä vielä ryytysen ja ruttusen näköselteollisuuden jättömaalle. Siellä oli häkkiaidat ja ajamaton heinä. Jiipee käski pysäköijä lahon näkösen varastokopin taakse. Siellä me istuttiin ja ootettiin autossa jokunen tovi. Takapenkin äijät valitti, että meinaako kestää kauanki. Pihalla rupeesi ripsauttelemaan vettä, tuulilasiin tipahteli pari kolome pisaraa.

Kauemmas häkkiaijan taakse pysäköi kulahtaneen punanen Nissan Primera. Etuvalot sammuu ja ulos kiipesi mustahupparinen mies. Olin ehkä oottanu jotaki meistä vähän vanhempaa äijää, mutta se näytti ainaki nelikymppiseltä. Sottasen näkönen naama, ku sillä kasvo vaan harvaa sänkeä. Tukka oli likasen näkönen ja ponnarilla niskassa. Se lenusi aijan viertä meitä kohti, sillai nilikutti epätasasen näköselteollisuuden jättömaalle. Tai vitustako muistan ennää, ehkä

se näytti siltä tai ei.

Mies pysähty varaston seinustalle ja katto mun autoa kulumiensa alta. Jiipee hyppäsi etupenkiltä ulos ja pystyyn ku ammuttu. Se käveli hätäisesti varastolle mutta jäi käsivarren mitan päähän äijästä. Ei kuultu keskustelua mutta melekein yritettiin. Mika ja Anttiki oli takapenkillä turvat kiinni. Se äijä näytti niinku se ei puhuis ollenkaan, se aukasi suuta niin vähän. Jiipee oli selin, ni näin vaan hytkyvät olkapäät. Se puhu kovemmasti ku se äijä. Ukko oli vakava ja astu vähän lähemmäs Jiipeetä, se pakitti askeleen. Jiipee ojensi vasenta kättä sille, ootti jotaki. Äijä rupesi hermostummaan ja tuli taas lähemmäs, sen pää tärähteli ku se tulukutti. Tökkäsi käjellä Jiipeetä rintaan. Jiipee vilikasi mua autoon. Nopiasti, yhtäaikaa se oli uhmakkaan ja säikähtänneen näkönen. Se kääntyi äijän puoleen ja tökkäsi takasin, pakotti ukon kauemmas. Joku taisi kysyä takapenkiltä, että mitä vittua tapahtuu. Mulla rupesi tulemaan hiki.

Ja ku oltas tietty siitä puukosta. Mutta ei tietty. Me oltas silloin osattu arvioija, että mittään hyvää ei oo tulollaan. Jiipee oli muutenki äkkipikanen, semmonen yhtäkkiä rasahtelija. Ja se saatto yhtäkkiä keksiä jotaki, niinku bileissä ruveta leikkimään sytkärillä ja vappuvärillä tai vettä partakoneella keskikaljun. Vittu niien äiti oli vihanen. Mistään muusta se ei suuttunu ku keskikalju oli ainut vinkaus minkä se näki omin silimin.

Pihalla sato jo täysillä, ku tilanne kärjisty. Äijä tarttu Jiipeetä kauluksista yhellä nopialla liikkeellä, mutta sitte Jiipee tempasi puukon povarista ja narskautti sen täysillä ukon kaulaan. Hankala käsittää, miten Jiipeen kokosesta hintelästä äijästä lähtee ees niin paljon voimaa, että pystyy suunnilleen ilimassa roikkuessaan täräyttämään jäntevältä ukolta henkitorven poikki. Me huuettiin autossa ja ampastiin ulos ku haulit. Äijä oli lyhyistyny maahan, ja Jiipee oli käyny kurassa perseellään, sen kämmenissä oli pikkukivenpainaumia ja likaa. Vesi tippu sen tukkaa ja naamaa pitkin, ja sen ilme oli vääristyny kauhuun, se ei voinu ku tuijottaa äijää maassa. Äijä oli sateesta litkunen eikä liikkunu enää, se oli kuollu. Sen silimät oli auki ja suu raollaan, ja sillä sojotti puukko kaulan vasemmalta puolen. Se oli tuppea myöten siellä, punakahvanen suolestuspuukko. Veri valu puukon tyvestä ja teki sotkusta lammikkoa maahan. Vesitipat tako tummanpunaseen liejuun täpliä.

Me ei saatu selevää, mitä oikein tapahtu. Jiipee oli shokissa, se tärisi ku munasillaan pakkasessa ja tuijotti silimät lautasina ruumista eikä se kuollu meitä. Se vähän niinku huusi ja itki sekasin, tai huusi vaan. Vesisatteessa ei erottanu, itkeekö se. Se puristeli oikiaa kättä nyrkkiin ja takasin, haki puukon kahvaa tai jotaki. Se heilu niin holtittomasti että me pieltiin sitä, huuettiin varmaan kaikki tai jotaki. Olin varmaan itekki jossain järkytystilassa, ku jouvun kuvittelemaan kaikki äänet. Mun muistoissa kaikki on ihan hiljasta, mikkään ei oo ääntäny.

Ja sitte me ei voitu muuta ku pakata äijän ruho oman Nissaninsa perään. Mää otin pääpuolesta ja Mika jalakoista samalla, ku Antti tunki Jiipeen mun Mersuun väkisellä. Jiipee vastusteli ja mölisi ja näytti ku ois tungettu isoa hämähäkkiä takapenkille, niin se pyristeli. Kuollu äijä ei painanu paljon, se oli ihan nisti ja kuihtunu pieneksi. Mika laski jalat maahan siksi aikaa ku avasi konttia. Äijän huppari nousi ylöspäin ku kannattelin sen veltoa kroppaa kainaloista. Sen kylet oli ruumiinvalakoset ja luita rivissä. Survottiin se konttiin ja laitettiin luukku nopiaa kiinni. En ois halunnu kattoa mutta kattoinpa silti. Se tuijotti mua, se äijä. Jätettiin puukko sojottamaan kaulaan, ei ees puhuttu siitä. Ois tullu vaan lissää sotkua, vaikka sen valakonen kaula oli jo melekein mustilla verijuovilla ja hupparin kaulus oli painava ja märkä. Mulloli käessä ruskiaa verta, pyyhin sen housunperseeseen.

Me lähettiin pois kahella autolla. Jiipee oli niin sekasin, että Antti piteli sitä väkisin alhaalla takapenkillä. Mikalla ei ollu ku mopokortti, mutta pakko jonku oli ajaa. Mää otin äijän Nissanin. Se piti ajaa pois tapahtumapaikalta. Mietittiin, että jos dumpataan se Simossa tai jossaki johonki syrjätielle ja annetaan olla. Pääteltiin, ettei kellään varmaan ees tuu semmosta nistideekua ikävä. Jiipee ulisi että sen taskut, ne vitun kamat siellä sen taskuissa. Ei me vastattu mittään, kellään ei ollu haluja kopeloija kylymää ruumista enää.

Mää ajoin rajan yli niin tärinöissä, etten ees huomannu ratsiaa sivussa ennenku taustapeilissä vilahti polliisi. Mika ajo mun perässä mun Mersulla, ja se joutu ajamaan sivuun. Mää jatkoin ajamista, pääsin menemään. Käjet hikosi vierasta rattia vasten. Enkä etes aatellu mittään ruumista peräluukussa, ku näin taustapeilistä Mikan kauhusta valakosena loistavan naaman. Vittu ne nuuskat, nelekytä tornia nuuskaa.